

Ett nytt verk af Charles Darwin har i dessa dagar utkommit under titeln "*Bildandet af mulljord genom maskarnas verksamhet och iakttagelser öfver dessa djurs vanor*". Den berömda engelske naturforskaren behandlar här ett ämne, som redan förut blifvit skärskådadt, men han har åvägabragt ett betydande nytt material, och han sprider i sitt verk ljus öfver många punkter, som hittills varit oklara. Enligt Darwin har människan hufvudsakligen masken att tacka därför att jordens yta i hvarje någorlunda fuktigt klimat är öfverdragen med en skorpa af växtjord (*vegetable mould*), hvilken fortfarande gödes och förnyas af masken. Sjelfva beskrifningen af dagmasken visar, huru han arbetar i denna rigtning. Han har inga ögon och inga öron; deremot ett märkligt utveckladt smältningssystem samt förkärlek för blad och strå. De nedfallna bladen begagnar han icke allenast till näring, utan äfven för att med desamma bekläda de gångar han borrar i jorden. Hans afsigt dermed är förmodligen att de skola skydda hans skinn mot beröringen med den kalla jorden. Stundom beklädas gångarna också med ett lager af fin, mörk, omsorgsfullt glattad jord, hvilken noga rättar sig efter kroppens form. Dagmaskens viktigaste verksamhet består nu deri, att han fortfarande slukar jord och stenpartiklar, hvilka göras fruktbara och gödas genom att passera hans smältningsorganer. Då jorden under våra fötter vimlar af mask till den grad, att ett enda fält har 35 till 50,000 af dessa djur, så blifver jordens yta oupphörligt förnyad. Darwin har observerat fall, då det lager af mulljord, som åvägabringas under loppet af ett år på ett fält, har ett djup af 2 linier. Blad, sten och andra föremål funnos efter några års förlopp begrafna under ett helt lager af denna maskgödsel.